

Clavo mos ulls en els teus,
y 'ls raigs que llensan,
tenen per mi tan poder,
tanta potencia,
que al arriuar en mos ulls
mos ulls travessan.....
y m' arriuan fins al cor
y 'l cor 'm creman!!

J. C. MONTANÉ.

L' oculista xasquejat

—(—)—

No fa molt temps va presentarse en una de las fondas de aquesta vila un subjecte oculista y optich per mes senyas.

Era en dia de mercat y com volgués dit subjecte anar á la plassa, per exposar lo seu género y fer algun cuarto, preguntá á un dels dependents de la fonda per l' arren datari de las plassas.

Li varen dirigir, y un cop devant, nostre *héroe*, del arrendatari, va dirli:

—Que faria 'l favor de dar-me, pagant lo que sigui, eh! un puesto per la parada.

—Prou. Y vosté en que comercia.

—Soch oculista y optich.

—Y qu' es aixó.

—Curo las enfermedats de la vista y vench ulleras.

—Ah! ja. Bueno donchs podem colocalvos á la Plassa del Bestiá á la cantonada de can Joan, devant de San Roch.

—Está be.

Cuan l' home va tenirho tot preparat, va estarse molt temps esperant á 'l qui no ve.

Despres de fer molta propaganda y poch centims, va presentarse un jove.

—Deu lo guard:

—Buenas, que li fa falta.

—A veurer si tindria unas ulleras que hi pogués llegir.

—Ho mirarem. Tingui, probi aquestas.

—(Se las proba), No puch llegir res.

—Y aquestas.

—(Torna á probárselas). Si fa ó no com las primeras.

—Veyam aquestas.

—(Nova probatura). Ca, ho veig tot negre, pro no ho lleigeixo.

—Entenemnos. Vosté no pot llegir ó no sap de lletra?

—De lletra no 'n he sapigut may, pro com que sento á dir que ab ulleras s' hi lleigeix mol be, pensaba á veure si cap á tas vellesas encara farás una millora sobre ta persona.

—Jove no 'n tinch d' aquesta classe.

—Y ahont li sembla que 'n puch trobar?

—Potser á cal mestre.

M. V.

Dos angelets

—(-)—

Voltan la mia cambra

Dos angelets

De caballera rossa

Y blaus ullets

Lo un ne diu al altre

Sentne prop meu

Per qui fou nostre pare

Preguem á Deu.

Dos niuets que n' tenia

Deu los volgué

Si jo los estimaba

Mon Deu també

Per sa gloria 'ls volia

Volia 'ls dós

No cal pas que plori

N' estich joyos.

Fills meus, avans ploraba

La vostre mort

Lo cor se m' esherlaba

Sens aconhort,

Avuy pens' que m' esguardan

Dos angelets

L' Oriol mon primogenit

Y 'n Carlets.

L' Oriol reconeixia

Lo meu amor

Lleigia de son pare

Lo tons del cor,